

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.624 van 1 december 2016
in de zaak A. 213.817/VII-39.235.**

In zake : 1. Eric BODARD
 2. Marc CROMMELYNCK
 3. Luc DELCOIGNE
 4. Patrick HERMIE
 5. Philippe HUSTINX
 6. Eric MORIMONT
 7. Luc CARPENTIER
 8. Hilde DURANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tomas Merckx
 kantoor houdend te 9940 Evergem
 Oosteindestraat 44
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Emmanuel Jacubowitz en Anthony Poppe
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 september 2014, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 25 april 2014 houdende de lijst van zware medische apparatuur in de zin van artikel 52 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 8 augustus 2014.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 230.007 van 29 januari 2015 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Jozef Stevens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Jozef Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partijen baten allen een extramurale radiologiepraktijk uit. De eerste zes verzoekers stellen dat zij reeds een toestel uitbaten zoals bedoeld in artikel 1 van het bestreden besluit.

3.2. Artikel 52 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen (hierna: gecoördineerde wet van 10 juli 2008) machtigt de Koning om, op advies van de Nationale Raad voor ziekenhuisvoorzieningen, afdeling erkenning en programmatie, de lijst vast te stellen van de toestellen en uitrustingen die, overeenkomstig de voormelde omschrijving, als zware medische apparatuur moeten worden beschouwd.

Overeenkomstig artikel 54 van deze wet mogen de toestellen en uitrustingen die met toepassing van artikel 52 door de Koning als zware medische apparatuur zijn aangemerkt slechts worden opgesteld en uitgebaat mits voorafgaande toestemming van de overheid als bedoeld in de artikelen 128, 130 of 135 van de Grondwet. Artikel 55 van de hogervermelde wet machtigt de Koning om per toestel vermeld in de in artikel 52 bedoelde lijst van zware medische apparatuur, nadere regels te bepalen inzake het maximum aantal dat in gebruik mag worden genomen en uitgebaat.

In uitvoering van artikel 55 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 bepaalde de Koning het maximum aantal PET-scanners en diensten nucleaire geneeskunde waarin een PET-scanner wordt opgesteld en het maximum aantal toestellen voor magnetische resonantie tomografie.

3.3. Het koninklijk besluit van 25 april 2014 houdende de lijst van zware medische apparatuur in de zin van artikel 52 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen bepaalt dat de volgende toestellen en uitrustingen beschouwd worden als zware medische apparatuur:
1° de computer tomograaf (CT);

- 2° de computer tomograaf met emissie van enkelvoudige fotonen in combinatie met computer tomograaf (SPECT-CT);
- 3° de position emissie tomograaf (PET);
- 4° de position emissie tomograaf in combinatie met computer tomograaf (PET-CT);
- 5° de position emissie tomograaf in combinatie met magnetisch resonantie tomograaf (PET-NMR);
- 6° de magnetische resonantie tomograaf (NMR), inclusief de “extremity only” magnetische resonantie tomograaf;
- 7° radiotherapietoestellen met emissie van fotonen, protonen, elektronen of hadronen met inbegrip van therapie met carbonionen.

Elk toestel of elke uitrusting waarbij twee of meer toestellen bedoeld in het eerste lid samengebracht worden in een hybride toestel, wordt ook beschouwd als zware medische apparatuur in de zin van artikel 52 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunten van de partijen

4. De verwerende partij werpt als exceptie het gebrek aan belang van de verzoekende partijen op.

Zij betoogt onder meer dat de verzoekende partijen hun belang verbinden aan het feit dat zij “ingevolge het moratorium waaronder artikel 54 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen en verzorgingsinstellingen van 10 juni 2008 [...] de zware medische apparatuur plaatst” vanaf de inwerkingtreding van het bestreden besluit op 18 augustus 2014 verhinderd zijn die zware medische apparaten uit te baten. Die stelling is volgens haar evenwel onjuist, aangezien het

moratorium waarop de verzoekende partijen hun belang steunen vervat is in artikel 55 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008, en het bestreden besluit werd genomen in uitvoering van artikel 52 van die wet. Bovendien hebben de verzoekende partijen de uitvoeringsbesluiten van artikel 55 niet aangevochten voor de Raad van State.

5. In de memorie van wederantwoord voegen de verzoekende partijen toe dat artikel 55 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 niet het moratorium betreft, maar wel de uitzonderingen daarop, en dat het niet is “omdat de Koning tot op vandaag nog geen gebruik gemaakt heeft van zijn bevoegdheid om een maximumaantal CT’s dat mag worden uitgebaat al dan niet in combinatie met programmatiecriteria te bepalen, dat het moratorium van artikel 54 van de gecoördineerde ziekenhuiswet nog niet in werking zou zijn getreden”. Zij stellen dat er thans enkel een erkenning van de overheid bestaat, onderscheiden van de programmatie van artikel 55, voor de medische technische diensten in de ziekenhuizen waar een CT staat opgesteld “waarvoor de verzoekers sowieso niet in aanmerking kunnen komen” en dat het personele toepassingsgebied van de programmamatie van CT, zoals die nog bij koninklijk besluit in uitvoering van artikel 55 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 moet worden bepaald, alleszins niet ruimer zal kunnen zijn dan het personele toepassingsgebied van de wet waaraan zij uitvoering geeft, “waarvan de verzoekers per definitie uitgesloten blijven”.

6. In hun laatste memorie voegen zij toe dat ook de minister de mening was toegedaan dat artikel 54 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen een moratorium instelt op de nader door de Koning te bepalen zware medische apparaten, zoals zou blijken uit een adviesaanvraag van 14 mei 2013 aan de Nationale raad voor ziekenhuisvoorzieningen. Zij vervolgt:

“[...] het bestreden K.B. legt inderdaad zelf het moratorium niet op doch bepaalt wel het voorwerp van het moratorium voorzien in artikel 54 van de gecoördineerde ziekenhuiswet met als gevolg dat de daarin voorziene medische apparaten door de verzoekers en hun extramurale collegas’ niet meer vrijelijk verworven en uitgebaat kunnen worden”.

Samenvattend besluiten de verzoekende partijen:

“- dat de verzoekers het moratorium op de zware medische apparaten niet zelf bestrijden maar wel de onrechtmatige bepaling van het voorwerp van dit moratorium door het bestreden KB, met als gevolg dat de verzoekers verhinderd worden verder vrijelijk de thans in artikel 1 van dit KB als zwaar medisch apparaat bestempelde toestellen aan te schaffen en te exploiteren;

- dat de verzoekende partijen geen voorafgaande toelating zoals voorzien door artikel 54 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 kunnen verkrijgen net omdat daar geen programmatiecriteria voor zijn voorzien, enkel een erkenningsregeling van de betrokken diensten op het niveau van de ziekenhuizen;

- dat de verdere uitbating van de door de verzoekers reeds geëxploiteerde ct's voorlopig nog wordt gedoogd, maar dat de verzoekers daar geen wettelijk(e) rechten aan kunnen ontleen in strijd met het moratorium van art. 54 van de Gecoördineerde Ziekenhuiswet van 10 juli 2008 en zij alleszins verhinderd zijn om een nieuw toestel aan te schaffen en te exploiteren”.

Beoordeling

7. Het bestreden koninklijk besluit legt geen moratorium op maar duidt enkel de toestellen en uitrustingen aan die als zware medische apparatuur moeten worden beschouwd. De verzoekende partijen maken niet duidelijk welke nadelige gevolgen zij daardoor ondergaan.

Zij tonen evenmin aan dat zij geen voorafgaande toestemming zouden kunnen verkrijgen zoals vereist door artikel 54 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008. Uit niets blijkt dat zij deze toestemming reeds hebben aangevraagd of dat deze hen zou zijn geweigerd. Bovendien vermelden de verzoekende partijen in hun uiteenzetting enkel de tomografieën (CT). Voor deze toestellen werd in uitvoering van artikel 55 van de vermelde gecoördineerde wet nog geen maximum aantal bepaald dat in gebruik mag worden genomen en worden uitgebaat en werd evenmin reeds een datum bepaald vanaf dewelke de uitbating verboden wordt van deze zware medische apparatuur die niet past in het kader van het maximum aantal toestellen. De verzoekende partijen tonen niet aan dat zij door het bestreden besluit verhinderd worden om deze toestellen uit te baten.

Waar de verzoekende partijen kritiek uitoefenen op “het personele toepassingsgebied van de toelatingsprocedure inzake de programmatie CT” die alleszins “niet ruimer (zal) kunnen zijn dan het personele toepassingsgebied van de wet waaraan zij uitvoering geeft en m.n. de gecoördineerde ziekenhuiswet, waarvan de verzoekers per definitie uitgesloten blijven”, oefenen zij een kritiek uit op de gecoördineerde wet van 10 juli 2008. Dit valt echter buiten de rechtsmacht van de Raad van State.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 3.200 euro, elk voor een achtste en een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro, verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een december tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys